

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, פְּסוּק זֶה פָּרְשֵׁהוּ, וְסוּדוֹת שְׁלוֹ הָרִי נֹאמְרוּ. אָבֶל (פֶּשֶׁט) סוּד הַכְּתוּב כֶּף לְמִדְנֹו, וְהַפְּסוּקִים קָשִׁים, שָׁאֵם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְטָה – קָשִׁים זֶה עַל זֶה, וְאִם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְעָלָה – אֵינָם בְּאוּר. (אֶלֶא כֶּף הוּא) דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה – יָפֵה. תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי – קֶשֶׁה. וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם – קֶשֶׁה, וְזֶה (וּדְאִי) הַכֹּל, מַעְלָה וּמִטָּה כְּאֶחָד.

אֶלֶא כֶּף הוּא: וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה – מִי? בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת כָּל אִישׁ – אֵלֶּה מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, מְשׁוּם שְׁעֲלִיהֶם הִיא תְרוּמָה, הִרְמָה שֶׁהֵם מְרִימִים אוֹתָהּ תָּמִיד לְמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהִרִי הֵם מַעְלִים אוֹתָהּ תָּמִיד לְמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן. וּכְשִׁיִּשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הֵם לוֹקְחִים אוֹתָהּ מֵהֶם וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמִטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. וּמִי הֵם? אוֹתָם הָאֲרַבְעָה שֶׁהִרִימוּ אוֹתָהּ לְמַעְלָה, שְׁאוֹתוֹ לִב הַתְּרַצָּה בָּהֶם. וְאוֹתָהּ תְרוּמָה הִיא זְקוּפָה עֲלֵיהֶם.

וְאֵף עַל גַּב שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם וּמִנַּחַת עַל גְּבֵיהֶם – תִּקְחוּ, תִּקְחוּ אוֹתָהּ מֵהֶם לְהוֹרִידָהּ לְמִטָּה. וּבַמָּה? בְּזִמְן הַזֶּה – בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים, בְּתַפְלוֹת וּבְכַבְּשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת מַצּוֹת הַתּוֹרָה. בְּאוֹתוֹ זִמְן – בְּאוֹתָם גְּוֹנִים הַנִּרְאִים לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה, בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת (אֲחֵרוֹת). וְאוֹתָם גְּוֹנִים מוֹשְׁכִים לְמִטָּה אוֹתָהּ הַתְּרוּמָה, וּמִנַּחֲחִים הַגְּוֹנִים שְׁלִמְטָה אֶת אוֹתָם הַגְּוֹנִים שְׁלִמְעָלָה, וּמוֹשְׁכִים אוֹתָם הַגְּוֹנִים הִלְלוּ לַגְּוֹנִים עֲלִיוֹנִים, וְנִכְנְסִים אֵלָיו בְּאֵלּוֹ, וְנַעֲשִׂים אֵלָיו גּוֹף לְאֵלּוֹ, וְעַל זֶה כְּתוּב תִּקְחוּ מֵאֲתָם.

זָהָב שְׁנִכְלָל בְּגַבְרִיאֵל, זָהָב לְמַעְלָה, גַּבְרִיאֵל נוֹטֵל אוֹתוֹ לְמִטָּה. וּשְׁבַעָה מִיְּנֵי זָהָב נִפְרָדִים לְמִטָּה מִזֶּה. וְכֶסֶף לְמַעְלָה, וְנִכְלָל בְּמִכְאֵל לְמִטָּה, וְשׁוֹרָה זֶה עַל זֶה. וּנְחֹשֶׁת לְמַעְלָה, וְיוֹצֵאָה מִזָּהָב, מְשׁוּם שֶׁזָּהָב וְאֵשׁ עוֹמְדִים בְּסוּד אֶחָד וְהוֹלְכִים, אֵשׁ מוֹצִיאָה נְחֹשֶׁת. וּמִכְחָ וְהַתְּקִף הַזֶּה מִתְּפָזְרִים נְחֹשִׁים שְׂרָפִים שְׂיוֹצֵאִים מֵאֵשׁ, וְלִכְן נְחֹשֶׁת אֲדָמָה כְּאֵשׁ וְנִכְלָלָת בְּאוּרִיא"ל, וְנַעֲשֶׂה זֶה גּוֹף לָזֶה.

וּתְכֵלֶת שׁוֹרָה בְּזָה וּבְזָה, בְּנְחֹשֶׁת וּבְזָהָב, וּמְשׁוּם שֶׁמְחֻזָּק בְּשָׁנֵי צְדָדִים. הַתְּכֵלֶת הוּא תְּקִיף, וְאֵין מִי שְׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהָ לְחַיִּים, שֶׁהִיא כֶּסֶף הַדִּין לְשֵׁרוֹת בּוֹ הַדִּין הַקֶּשֶׁה, וְזֶהוּ בִּי"ו א"ל, בִּי"ו א"ל,

שְׁכַתוֹב (תהלים ז) וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם. וּכְשַׁחֲזָרִים בְּנֵי אָדָם בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, הוֹפֵךְ שְׁמוֹ לְרַפְא"ל, שְׂזוֹ רְפוּאָה שְׁמִזְדַּמְנַת לָהֶם מֵאוֹתוֹ
הַדִּין הַקָּשָׁה.

וְאֶרְגָּמֶן – זֶה זָהָב וְכֶסֶף שְׁחֹזְרִים לְהַפְלֵל כְּאֶחָד, מִיכָאֵל וְגַבְרִיֵּל
נִכְלְלוּ זֶה עִם זֶה, מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה, וְעַל זֶה כְּתוּב (איוב
כה) עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וּמִשׁוֹם שֶׁהֵם מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה, נַעֲשִׂים
גוֹף אֶחָד.

וְתוֹלַעַת שְׁנֵי לְמַעְלָה, וְנִכְלָל בְּאוֹרִיא"ל כְּמִקְדָּם לְהִיּוֹת אֶחָד בְּתוֹךְ
הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֶרְגָּמֶן, וְשֵׁשׁ הוּא לְמַעְלָה, וְנִכְלָל כְּמִקְדָּם
בַּסּוּד שֶׁל רַפְאֵל לְהֶאֱחֹז בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב.

עַד כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל שְׁבַעַת הָעִמּוּדִים שְׁלֵמַעְלָה תוֹךְ שְׁבַעַת הָעִמּוּדִים
שְׁלֵמַטָּה, קִלְפָה בְּתוֹךְ קִלְפָה לְשִׁמְרִיהָ. וְעֵזִים – הָרִי בְּאֶרְנוֹ שְׁהָרִי
אֵלָה שְׁבַעָה, מַח לְמַח, וְזֵהוּ קִלְפָה לְמַח.

וְעֵרַת אֵילִם מְאֻדָּמִים – אֵלָה הֵם בְּעֵלֵי מְגַנִּים, עֵינַיִם לוֹהֵטוֹת
בְּלִהְבוֹת אֵשׁ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר (דניאל י) וְעֵינָיו כְּלַפִּידֵי אֵשׁ.
וְנִקְרָאִים רְקִיעִים בְּחוּץ בְּתוֹךְ קִלְפָה. וְעֵרַת תְּחָשִׁים – אֵלָה הֵם לְפָנִים
בְּצַד הַקִּדְשָׁה, וְנִאֲחָזִים בְּקִדְשָׁה וְלֹא נִאֲחָזִים, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. כְּמוֹ
שְׁאֲמַרְנוּ שְׁאֲבָרְהֶם הָרִי הוֹלִיד בְּאִשָּׁה אַחֲרַת אֵת תַּחֲשׁ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר
וְאֵת תַּחֲשׁ, וְאֵלּוֹ הֵם בְּאֵמָא שֶׁל יִשְׁמַעְעָל, אַחֲיָהֶם שֶׁל יִשְׁמַעְעָל. שְׁכְּמוֹ
שֵׁשׁ מְדַרְגּוֹת בְּעֵשׂוֹ, כִּךְ גַּם יֵשׁ מְדַרְגּוֹת בִּישְׁמַעְעָל. אִמּוֹ שֶׁל יִשְׁמַעְעָל
הוֹלִידָה לְתַחֲשׁ, וּמִצְדּוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם בָּאָה, שְׁהָרִי אֹרֵר הָרֵאשׁוֹן מִצַּפ"ץ
בְּשַׁעָה שְׁהוֹצִיא אֹרוֹת לְכָל הַצְּדָדִים. כִּיּוֹן שְׁנִמְתַּק הָאֹרֵר הֵהוּא
הָרֵאשׁוֹן, גִּנְזוֹ אוֹתוֹ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלִמֵּי גִנְזוֹ אוֹתוֹ? לְצַדִּיקִים. וּמִי
אֵלּוֹ? צַדִּיק וְצַדִּיק, כְּדִי לַעֲשׂוֹת בְּאֹרֵר הָרֵאשׁוֹן הֵהוּא פְרוֹת לְעוֹלָם,
וְאֵלּוֹ הַפְרוֹת שְׁמִזְמָנִים לְבֹא לְעוֹלָם. שְׁהָרִי אֲבָרְהֶם וְשָׂרָה עֲשׂוֹ (ואֲבָרְהֶם
וְשָׂרָה מֵאוֹתוֹ הָאֹרֵר עֲשׂוֹ) פְרוֹת וּנְפִשׁוֹת, שְׁכַתוֹב (בראשית יב) וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
עָשׂוּ בְּחֶרֶן. וְכְמוֹ שְׁעֲשׂוֹ נְפִשׁוֹת בְּצַד הַקִּדְשָׁה, כִּךְ גַּם עֲשׂוֹ נְפִשׁוֹת בְּצַד
הָאֲחֵר, שְׁאֵם לֹא מֵאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁהַתְּעוֹרֵר אֲבָרְהֶם בְּצַד הָאֲחֵר,
לֹא נִמְצְאוּ גֵרִים בְּעוֹלָם כָּלֵל.

וְנַעֲצִי שְׁטִים – הָרִי בְּאֶרְנוֹ שֶׁהֵם שְׂרָפִים עוֹמְדִים, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר (ישעיה
ו) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ. מֵה זֶה מִמַּעַל לוֹ? מִמַּעַל לְאוֹתָהּ
הַקִּלְפָה. וְאֵם תֵּאֲמַר שְׁפָסוּק זֶה נֵאֲמַר עַל הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא – וְהָרִי

נֹאמֵר וְאַרְאֶה אֶת ה', אֶת דְּוִקָא, כְּמוֹ זֶה שְׁכָתוֹב בַּפְּסוּק הַזֶּה, שְׁכָתוֹב וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל. אֶת דְּוִקָא, לְרִבּוֹת אוֹתָהּ הַקְּלִפָּה. כִּיּוֹן שְׁאֵמֵר אֶת סוּד אוֹתָהּ הַקְּלִפָּה, כְּתוֹב שְׂרָפִים עֲמָדִים מִמַּעַל לוֹ, מִמַּעַל לְאוֹתָהּ קְלִפָּה.

שְׁמֶן לְמָאוֹר - זֶה שְׁמֶן מִשְׁחָה עֲלִיּוֹן שְׁבֵא מִלְמַעְלָה. שְׁנַיִם שְׁמֵן הֵם, וְהֵם שְׁנַיִם. (אֶחָד) לְמַעְלָה שְׁנִקְרָא שְׁמֶן הַמָּאוֹר, וְאֶחָד לְמַטָּה שְׁנִקְרָא שְׁמֶן לְמָאוֹר. שְׁמֶן הַמָּאוֹר הוּא עֲלִיּוֹן, שְׁעוֹמֵד בְּוִדָּאֵי וְלֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וְתָמִיד מְלֵא מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּנוֹרוֹת כָּלָם מִתְּבָרְכִים וְנֹאזְרִים מִשָּׁם. שְׁמֶן לְמָאוֹר, לְפַעְמִים מִתְּמַלֵּא וְלְפַעְמִים לֹא.

עוֹד, הָרִי שְׁנִינוּ, כְּתוֹב (בְּרֵאשִׁית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמָּאוֹת הַגְּדוֹלִים וְגו', וְאֵף עַל גַּב שְׁהָרִי פְּרִשׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְכַךְ הוּא, אֲבָל שְׁנֵי הַמָּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה - שְׁמֶן הַמָּאוֹר וְשְׁמֶן לְמָאוֹר. עוֹלָם עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן. אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נִקְבָּה. וְכָל זְמַן שְׁהַזְכָּר וְהַנִּקְבָּה בָּאִים כְּאֶחָד, שְׁנֵיהֶם קְרוּיִים בְּלִשׁוֹן זָכָר. וּמִשׁוּם שְׁהַעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא גְּדוֹל, בְּשִׁבְלֵי הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שְׁמִתְחַבֵּר עִמּוֹ בְּכָלֵל נִקְרָא גְּדוֹל.

כִּיּוֹן שְׁנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה, הֵם נִזְכָּרִים בַּפְּרָט, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. זֶה נִקְרָא גְּדוֹל, וְזֶה נִקְרָא קָטָן. וּמִשׁוּם כִּךְ אָמְרוּ הָרֵאשׁוֹנִים, שְׁיִהְיֶה אָדָם זָנֵב לְאַרְיוֹת, וְלֹא רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים. שְׁכַּשְׁהוּא עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאַרְיוֹת, נִקְרָא הַכֹּל בְּכָלֵל שֶׁל אַרְיוֹת. זָנֵב הָאַרְיָה הוּא אַרְיָה בְּלֵי הַפְּרָדָה. וְאֵם בְּתוֹךְ שׁוּעָלִים, אֲפֵלוֹ שְׁהוּא רֹאשׁ - רֹאשׁ הַשׁוּעָל הוּא שׁוּעָל בְּלֵי הַפְּרָדָה, וְנִקְרָא שׁוּעָל.

וְזֶה סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה, שְׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשִׁיּוֹשְׁבִים כְּאֶחָד, שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת הַגְּדוֹלִים נִקְרָאוּ, אֵף עַל גַּב שְׁזֶה זָנֵב אֶל הָעֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שְׁזֶה נִפְרָד מִהָעֲלִיּוֹן כְּבִיכּוֹל לְהִיּוֹת רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים, אִזּוֹ נִקְרָא קָטָן. וְעַל סוּד זֶה שְׁמֶן הַמָּאוֹר, שְׁלֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים וְעוֹמֵד בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה לְשִׁלֵּט בְּיוֹם. שְׁמֶן לְמָאוֹר פּוֹסֵק, וְנִקְרָא קָטָן, וְשׁוּלֵט בְּלִילָה.

וְחִמּוּשָׁה בְּשָׂמִים הֵם לְתוֹךְ שְׁמֶן וְקִטְרֵת, וְאֵף עַל גַּב שְׁהִיא אֶחָד - הֵם שְׁנַיִם, וְהַכֹּל אֶחָד. אֲבָנֵי שְׁהֵם וְגו'. כָּל אֵלֶּה שְׁלִשָּׁה עֶשֶׂר הֵם, וְהֵם תְּקוּן הַמִּשְׁכָּן.

וְחִזְרֵנוּ לְדַבְרִים הָרְאוּשׁוּנִים. זָהָב - הָרִי נֹאמֵר שְׁשִׁבְעָה מִיְנֵי זָהָב
 הֵם. וְאִם תֹּאמַר שְׁזָהָב הוּא דִּין וְכֶסֶף הוּא רַחֲמִים, וְעוֹלָה
 הַזָּהָב לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ - לֹא כֵן! שְׂוֵדָאֵי זָהָב עוֹלָה יוֹתֵר הוּא עַל הַכֹּל,
 אֲבָל זָהָב הוּא בְּדֶרֶךְ סֵתֶם, וְזֶה הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא שְׁבִיעֵי מְכָל
 מִיְנֵי הַזָּהָב, וְזֶהוּ הַזָּהָב שֶׁמֵאִיר וְנוֹצֵץ לְעֵינַיִם, וְזֶהוּ שְׁכִשְׁיוּצָא
 לְעוֹלָם, מִי שֶׁמְשִׁיג אוֹתוֹ טוֹמֵן אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים וְנִמְשָׁכִים
 כָּל מִיְנֵי זָהָב.

מְתִי נִקְרָא זָהָב? מִי שֶׁנִּקְרָא זָהָב? כִּשְׁהוּא בָּאוּר, וּמִתְעַלָּה בְּכַבּוּד
 הַפְּחָד, וְהוּא בְּשִׁמְחָה עֲלִיוֹנָה לְשִׂמְחָה אֶת הַתְּחַתּוֹנִים. וּכְשֶׁהוּא
 בְּדִין, כִּשְׁמִשְׁתַּנָּה מֵאוֹתוֹ גֶּוֹן לְגֶוֶן תְּכַלֵּת שְׁחֹר וְאָדָם, אֲזִי הוּא בְּדִין
 הַקֶּשֶׁה. אֲבָל זָהָב הוּא בְּשִׁמְחָה, וּבְעֵלִית הַפְּחָד שֶׁל שִׁמְחָה עוֹמֵד
 וּבְהִתְעוֹרְרוֹת הַשִּׁמְחָה.

וְכֶסֶף - לְמַטָּה, הַסּוּד שֶׁל זְרוּעַ יְמִין, שֶׁהָרִי הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן הוּא זָהָב
 (דִּין), שְׁכֶתוּב (דְּנִיאל ב) אֶתָּה הוּא רֵאשׁ הַזָּהָב. חֲזֵהוּ וְזְרוּעוֹתָיו
 שֶׁל כֶּסֶף לְמַטָּה. (וְאִימְתִי נִשְׁלֵם הַכֶּסֶף? כִּאֲשֶׁר הוּא נִכְלָל וְכוּ') וּכְשֶׁנִּשְׁתַּלֵּם הַכֶּסֶף,
 אֲזִי נִכְלָל בְּזָהָב, וְסוּד זֶה - (מִשְׁלֵי כד) תְּפוּחֵי זָהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כֶּסֶף. נִמְצָא
 שְׁכֶסֶף הוֹפֵךְ לְזָהָב וְאִז נִשְׁתַּלֵּם מְקוֹמוֹ. וְלִכֵּן שְׁבִיעָה מִיְנֵי זָהָב הֵם.
 וְנִחְשָׁת יוֹצֵאת מִזָּהָב וּמִשְׁתַּנָּה לְגֶרְעוֹן, זְרוּעַ שְׂמֵאל. וְתְכַלֵּת - יָרֵךְ
 שְׂמֵאל. וְתוֹלַעַת שְׁנִי - יָרֵךְ יְמִין, וְנִכְלָלָת בְּשְׂמֵאל. וְשֵׁשׁ -
 זֶה נָהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא, שְׁנוּטֵל כָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדָדִים. וְכִמוֹ זֶה לְמַטָּה,
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ וְנִתְבָּאָר.

הָרִי כָּאֵן שְׁבַע שֶׁל יוֹבֵל, וְהֵם שְׁבַע שֶׁל שְׂמֵטָה. וְאִף עַל גַּב שְׁהֵם
 שֵׁשׁ, הֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, בְּשְׁבִיעֵי, שֶׁהוּא רֵאשׁ עֲלֵיהֶם, הָרִי שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה. הָרֵאשׁ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל הַגּוֹף לְמַטָּה, הָרֵאשׁ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל
 אִיבְרֵי הַגּוֹף הוּא זָהָב. מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן הוּא בְּסוּד
 נִסְתָּר, וְשְׂמוֹ הוּא זָהָב סְגוּר, סְגוּר וְסִתּוּם מִן הַכֹּל, וְלִכֵּן נִקְרָא סְגוּר,
 שֶׁהוּא סְגוּר מִהָעֵין שְׂאִינָה שׁוֹלֵטֵת בּוֹ. הַזָּהָב הַתְּחַתּוֹן הוּא יוֹתֵר גְּלוּי.
 (וְשְׂמוֹ נִקְרָא זָהָב יְרֻקָק וְכוּ').

השלמה מההשמטות (סימן י)

וְשֵׁם שְׁלוֹ נִקְרָא זָהָב יְרֻקָק, וְסוּד זֶה בְּאֵרוֹהוּ הַחֲבָרִים. אֶסְתֵּר
 יְרֻקָקֵת הִיָּתָה, צְבַע הָאֶתְרוּג. וְהַכֹּל אֶחָד. זָהָב, זֶהוּ הָרֵאשׁ
 הַנִּעְלָם, אִף עַל גַּב שֶׁהוּא בְּגִלוּי לְגַבֵּי הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, עַד שִׁמְשֵׁךְ

וַיִּשְׂרָה עַל רֹאשׁ גְּבֻרֵי אֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנּוֹ. וּבְגִלְגַּל זֶה הַכֹּל הוּא בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן, וְנִמְשָׁךְ אוֹתוֹ הַסּוּד לְמִטָּה הַכֹּל כְּדָגְמָא אַחַת.

וְעִשִׂיתָ כִּפְרֵת וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּכֹל פְּרָשָׁה זוֹ מְצָאנוּ שְׁנִמְסָרָה הָעֲבוּדָה בְּיַד מֹשֶׁה, חוּץ מִשְׁתִּים. בְּכֹל כָּתוּב וְעִשִׂיתָ וְעִשִׂיתָ, וּבְאֲרוֹן וּבְאֶפֶד כָּתוּב וְעָשׂוֹ וְעָשׂוֹ, וְלֹא כָּתוּב וְעִשִׂיתָ. מֵהַ טַעַם בְּאֲרוֹן לֹא? בְּגִלְגַּל שֶׁהָאֲרוֹן כָּלֵל אֶת מֹשֶׁה בְּתוֹכוֹ לְהָאִיר מִמֶּנּוּ, וְצָרִיךְ אַחֲרַיִם לְתַקֵּן תְּקוּנָה וְיָפִי שְׁלוֹ לְעֲלוֹת אוֹתוֹ אֶצְלוֹ. בְּאֶפֶד, לֹא שְׁלוֹ הוּא, וְלֹא הִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְלֹא הִצְטַרְכָּה לוֹ לְמֹשֶׁה לְעֲשׂוֹת עֲבוּדָה שֶׁל אַחֲיוֹ, שֶׁהָרִי מֹשֶׁה הוּא כְּמֶלֶךְ, וְאַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי כָּתוּב (שְׁמוֹת כ"ט) וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת אַהֲרֹן, וְאַפְדֵּת לוֹ, וְנִתְּתָ עָלָיו, וְשִׁמְתָ עָלָיו. הָרִי כֹל זֶה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וּכְבוֹדוֹ שֶׁל אַהֲרֹן הוּא – לֹא כֵן. אֲלֵא כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הוּא, שֶׁהָרִי הַקָּב"ה לֹא רָצָה בְּעֲבוּדָתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן אֲלֵא עַל יְדֵי מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן לֹא יָכַל לְהִתְקַדֵּשׁ אֲלֵא עַל יְדֵי מֹשֶׁה, וּבְכָל צָרִיךְ אַהֲרֹן לְמֹשֶׁה, וְכֹל זֶה כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הוּא. וְעִשִׂיתָ כִּפְרֵת.

בֵּא רֵא, כָּתוּב בְּפִרְשָׁה זוֹ מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכֹל אוֹתָם הִחֲלִילתָ שְׁשֵׁם, שֶׁהָרִי הַקָּב"ה לֹא צִוָּה לְעֲשׂוֹת הַמְשָׁכָן אֲלֵא כְּמַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ לְהִיּוֹת כְּדָגְמַת הַדִּירָה שֶׁל מַעֲלָה וּלְהִתְחַבֵּר זֶה בְּזֶה, כְּדָגְמַת הַנְּשֻׁמָה וְהַגּוֹף לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

כְּתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא וְגו'. בְּרֵאשִׁית כָּבֵר בְּאֲרוֹהוֹ, אֲכַל סוּד שֶׁל מַעֲשֵׂה הַכִּפְרֵת בֵּא כָּאֵן בְּרִמְזוֹ שֶׁל מַעֲלָה שְׂרִשְׁרַת שֶׁל מַטְטְרוּ"ן, סִתְרֵי הַמְשָׁכָן, לְהָרִים מַעֲלַת הַקִּדְשָׁה לְמַעֲלָה וּמִטָּה. בְּרֵאשִׁית, רֵאשִׁית הָעֲלִיּוֹנָה הַכִּפְרֵת הַשְּׁמוּרָה וְהַנְּסֻתָרָת שְׁנִמְצָאתָ מִסּוּד נִקְדָּה רֵאשׁוֹנָה (הַנְּעֻלְמָת) סְתִימוֹת הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִפְרָשׁ מִסּוּף עֲלִיּוֹן לְהָאִיר (לְהִתְטַהֵר) תוֹךְ טְהִירוֹ, נַעֲלָם תוֹךְ הַכִּפְרֵת, מַטְטְרוּ"ן שְׁנִנְאָחָז מִמִּטָּה לְמַעֲלָה מִתוֹךְ יִרְאָה שֶׁהוֹלֵכֵת בְּאֵמַת תוֹךְ הָאָרֶץ הִיָּה נִמְצָא הָאוֹר שֶׁאֵבֵד אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנַעֲלָם הָאוֹר הַהוּא בְּגֵן עֵדֵן.

הַסִּתְּלָק לְמַעֲלָה וְלֹא הִתְיַשַּׁב בְּמִקוּמוֹ, שֶׁהָרִי לֹא הִיָּה נִשְׁלָם מְכַל הַצְּדִדִים, שְׁלֵמוֹת שֶׁל מִטָּה הִיָּה נִחְסָר, שֶׁהָרִי נַעֲשֵׂה בְּחֻטְאוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, יָרַד לְמִטָּה, נִחְבָּא תוֹךְ אֵילָנוֹת הַגֵּן, הִתְפַּשֵּׁט שָׁם בְּכֹל צְדִדֵי הַגֵּן, עַד שֶׁנּוֹלַד חֲנוּךְ בֶּן יִרְדָּ. כִּיּוֹן שֶׁנּוֹלַד, הִיָּה נִמְצָא סְמוּךְ

לגן. התחיל האור ההוא להאיר בתוכם, התרבה ברבוי הקדשה ושרה עליהם אור המתנוצץ.

נכנס לגן עדן, מצא שם עץ החיים וענפיו ופרותיו של האילן, הריח בו והתישב תוך רוח של אור החיים. באו שליחים מלאכים עליונים, למדו אותו חכמה עליונה, נתנו לו ספר שהיה נסתר תוך עץ החיים, ולמד ממנו וידע דרכיו של הקב"ה והשתדל אחריו. זהו שכתוב (בראשית ה) ויתהלך חנוך את האלהים. עד שאותו האור נשלם בתוכו.

ביון שאותו האור נשלם למטה, רצה לעלות למקומו וכדי להראות אותו השלמות בסוד של חנוך. יום אחד נכנס תוך גן עדן והראו לו נסתרות הגן, והניח אותו ספר וכל מה שראה בחוץ והוא מצנע בין החברים. אחר כך התלבש אותו האור תוך אותו הלבוש, להראות למעלה ולהיות בושה עמו לכל אותם שעשו קטרוג ברבונם שלא יבא האדם בעולם. זהו שכתוב (שם) ואיננו כי לקח אתו אלהים. ואיננו בעולם הזה, ואיננו כמו שהיה בעולם הזה, כי לקח אתו אלהים, לצורה אחרת בזה הוא נער תמיד.

וסוד זה בארנו, חנוך לנער על פי דרכו, להנהיג העולמות כלם. גם כי יזקין לא יסור ממנה, שהרי היה בו ונעשה נער. בחנוך נכלל צורה של העולם העליון, הוא פסא של אדונו. עושה שליחות בעולם כאשר העולם יוצא בדין, ונקרא מטטרוין, שר על כל חילות העליונים וזקן הוא.

נער, עולה מעולם לעולם ומתישב הרגז. צורה זו נפרסה בפריסת הכפרת והצטירו בו באותו מסך שתי צורות, אחת זכר ואחת נקבה, ועומדים שני תינוקות עלמים אוהבים דבוקים זה בזה. וסוד זה בראשית ברא אלהים, פריסת כפרת סתומה.

את השמים ואת הארץ – שני כרובים עומדים בדבקות של חביבות. שמים וארץ לא כתוב, אלא את, לרבות שני כרובים כאחד. כפרת זו פרוסה פנימה בסתרי ההיכל, ובשני צדדים עומדים שני אלו, בראשית עולה למעלה, וסוד שלו יורד למטה.

בדגמת הסוד ההוא של בראשית עולה למעלה למעלה ולא נרשם בסומן, יוצא רשם למטה ונעשית ממנו כפרת עליונה

רְשׁוּמָה בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים בְּסוּד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה. מֵאֵלֶּיךָ
הַשִּׁלְשָׁה יֵצְאוּ שְׁלֹשָׁה אַחֲרִים, וְהֵם שֵׁשָׁה. וְזֶהוּ בְּרִ"א שִׁית.

וּנְפִרְסָה כִּפְרֵת זוֹ לְצַד דְּרוֹם וּמַעְרָב, וְהוֹצִיא שְׁנֵי כְרוּבִים כְּאֶחָד, זָכָר
וּנְקֵבָה, שְׁנַמְצָאִים זֶה לְעַמַּת זֶה. דְּרוֹם הוּא רֵאשׁ, כִּהֵן
בְּרֵאשׁ וְהוּא זָכָר. מַעְרָב הוּא נְקֵבָה, בֵּית יְחִידָה. בֵּית הַיְתֵה לְאַבְרָהָם,
וּדְאִי. וְזֶה בְּסוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית, בִּ"ת רֵאשׁ י', כִּפְרֵת שֶׁלֹּא נוֹדַעַת עַד
שְׁנַפְרִסָּה בְּפְרִיסָה וְהוֹצִיאָה שְׁנֵי אֵלֹו. כְּדַגְמַת זֶה אוֹת ה', וְעַל זֶה בֵּית,
בִּ"ת רֵא"ש, בֵּית לְאַבְרָהָם. י' כִּפְרֵת שְׁנַפְרִסָּת.

וְחֻזְרֵת הַכִּפְרֵת מִמַּעְרָב לְצַפּוֹן וּנְפִרְסָת בְּפְרִיסָה, וּמִתְגַּלְהָה זָכָר
שְׁאֲחוּז בְּצַד הַכִּפְרֵת וּנְקֵבָה שְׁמִסְתַּתְרַת לְמִטָּה וְנַעֲשִׂית
בְּאֵר הַצִּפּוֹן. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית, בִּ"ת א"ש, י' הִיא הַכִּפְרֵת, ר' (י)
הִיא הַפְּרִיסָה שְׁנַפְרִסָּת וְנִרְאִית אֶחָד וְלֹא שְׁנַיִם, שְׁהָרֵי הַנְּקֵבָה
נִכְנַעַת לְמִטָּה.

וְאֵם תֹּאמֶר, הָאוֹת ר' הַכֹּל פְּרִיסָה אַחַת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה – כִּךְ הוּא,
שֶׁלֹּא נִפְרָד הַשֵּׁם הַזֶּה מִזֶּה, הַכֹּל הוּא אֱלֹהִים. חֻזְרָה הַכִּפְרֵת
מִמַּעְרָב לְמִזְרָח, נְפִרְסָה פְּרִיסָתָהּ לְשְׁנֵי צְדָדִים, בְּצַד הַמִּזְרָח וּבְצַד
הַמַּעְרָב. כִּיּוֹן שֶׁהַכִּפְרֵת עוֹמְדַת בְּמִזְרָח וּבְמַעְרָב, אֲזִי שְׁמִחָה נִמְצָאת
וְחִבּוּר כְּרֵאוֹי, וּבֵת זוֹ נִכְלָלַת בְּעִטְרוֹתֶיהָ כְּרֵאוֹי וְעוֹמְדַת בְּשִׁלְמוֹתָהּ.
וְאֵז הוּא בְּסוּד שֶׁלוֹ, בְּרֵאשִׁית, בְּלֹא פְרוּד כָּלֵל.

וּבְנִגְד שִׁלְשָׁה זְמַנִּים אֵלֹו עוֹלָיִם יִשְׂרָאֵל שִׁלְשָׁה זְמַנִּים לְחַג חֲגֻם.
בְּפִסְחַ חֻזְרֵת הַכִּפְרֵת בְּצַד דְּרוֹם וּמַעְרָב, וְאֵז אוֹתָהּ בֵּית
עוֹמְדַת בְּאַבְרָהָם וְהִיא בִּ"ת רֵא"ש, וְשֵׁם הַלֵּל וְלֹא הַלֵּל גָּמוּר, שְׁהָרֵי
שְׁנֵי כְרוּבִים אֵלֹו אֵינָם בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוֹי, שְׁהָרֵי יִשְׁמַעְאֵל יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג.
וּמִיּוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יְמֵי סְכוּת חֻזְרֵת הַכִּפְרֵת מְצַפּוֹן לְמַעְרָב, אֵז
אוֹתָהּ בֵּית נִכְנַעַת וְעוֹמְדַת בְּיִצְחָק וְלֹא בְּשִׁמְחָה, וְהִיא בִּ"ת א"ש, וְהֵם
אֵינָם בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל זֶה אֵינן שֵׁם הַלֵּל כָּלֵל, שְׁהָרֵי עֶשׂוֹ יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג.

בְּסְכוּת עוֹלָה בֵּת זוֹ וְנִשְׁלַמַּת בּוֹ בְּיִצְחָק וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, וְאֵז
הַלֵּל גָּמוּר, עַד שְׁנִרְגַע הֶרְגֵזוּ וְהַחֲבּוּר נִמְצָא. בְּשָׁבוּעוֹת,
עֲצֵרַת, חֻזְרֵת הַכִּפְרֵת בְּצַד מִזְרָח וּמַעְרָב וְאֵז שִׁלְמוֹת נִמְצָאת,
וְחִבְיבוֹת וּדְבִקוֹת הִיא בְּכָל הַצְּדָדִים וְשְׁמִחָה שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
וְאֵז, (תְּהִלִּים מַט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. וּבְשִׁלְשָׁה זְמַנִּים אֵלֹו
חֻזְרֵת הַכִּפְרֵת בְּצִדְדֶיהָ כְּרֵאוֹי.

כפֿרֿת זו נפֿרֿסת לִמְעֵלָה תוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָּה נֶעְלַמְת בְּאוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁנִּפְרָס, וְאַחַר כֵּךְ נִפְרָסֶת בְּשִׁלְמוֹת וְשׁוֹרָה עַל הַפְּרִיסָה הָרֵאשׁוֹנָה. וְכֹאֲשֶׁר סוֹכְכִים כְּנִפְי הַפְּרוּבִים עַל כְּפֹרֶת זו כְּדִי לְסוֹכֵךְ עַל הַכְּפֹרֶת שְׁלֵא תִהְיֶה בְּגִלּוּי, כְּפֹרֶת – כְּפֹרֶת כְּתוּב. וְכֹאֲשֶׁר בָּא הָאוֹר הָעֲלִיוֹן, אוֹתָם הַפְּרוּבִים מְכִים בְּכִנְפֵיהֶם וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעְלָה, וְאוֹמְרִים שִׁירָה מְרֻבּוּי הַשְּׂמִיחָה הִיא שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר. וְכַדְגַּמַּת זֶה הוּא לְמַטָּה, וְהַכְּפֹרֶת חוֹזֶרֶת, וּמֵאוֹתָם הַשְּׁלֵשָׁה וְהָאֶחָד הָיוּ פְרוּבִים יָמִין וּשְׂמָאל. הַיְמִין שׁוֹרָה בּוֹ רוּחַ שֶׁל מַעְלָה מֵאוֹתוֹ צַד. וְהַשְּׂמָאֵלִי שְׁהִיָּה לְמַעְרָב בְּחֻזְרַת הַכְּפֹרֶת, עוֹמֵד אֶצְלוֹ בְּצַד שְׂמָאלוֹ, וְשׁוֹרָה בּוֹ רוּחַ נִקְבָּה, וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה בְּחִיבּוֹת שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה. וְכֵן לְכָל הַצְּדִידִים בְּסָבּוֹב הַכְּפֹרֶת, וּלְעוֹלָם הֵם שְׁנַיִם, זָכָר וְנִקְבָּה, לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם שְׁנַיִם וְלֹא יוֹתֵר.

וְאִם תֹּאמַר לְמַעְלָה, הוֹאִיל (וְלֹא) צָרִיךְ דְּבִקּוֹת בְּכְפֹרֶת אֵיךְ תִּחְזֹר הַכְּפֹרֶת? וְדַאי בְּאוֹתָהּ הַחֻזְרָה מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה וְתִמִּיד נִדְבֵק בָּהּ. וְכַדְגַּמַּת הַפְּרוּבִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה, כֵּךְ עוֹמְדִים עַל אוֹת וְגַם, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד שֶׁכְּתוּב פֶּרֶשִׁי כְּנָפִים סוֹכְכִים, וְלֹא כְּתוּב פְּרוּשֵׁי כְּנָפִים סוֹכְכִים. אֲלָא עַל אוֹת וְגַם הָיוּ עוֹמְדִים.

זְמַנִּים יְדוּעִים הָיוּ מַעֲלִים כְּנָפֵיהֶם וּפּוֹרְשִׁים אוֹתָם לְמַעְלָה בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ מְסַתְּדָרִים וּמְחַפִּים עַל הַכְּפֹרֶת, וְעַל זֶה בְּאוֹת וְגַם הָיוּ עוֹמְדִים. בְּכָל מְקוֹם שְׁרוּחַ עֲלִיוֹנָה הִיָּתָה בָּאָה וְשׁוֹרָה, וְדַאי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁשׁוֹרָה יֵשׁ בּוֹ מְמָשׁוֹת וְעוֹמֵד בְּאוֹת וְגַם. בֵּן אָדָם שֶׁהוּא מַעְפָּר, וְעַד שְׁלֵא שׁוֹרָה בּוֹ נִיצוֹץ שֶׁל רוּחַ שֶׁל מַעְלָה – אֵין בּוֹ מְמָשׁ. כִּיִּן שְׁשׁוֹרָה עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ מְמָשׁוֹת וְקָם עַל עַמּוּדוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, זֶה לְבַדּוֹ? בֵּא רְאֵה מִמַּטָּה אֶהְרֵן שֶׁהוּא עֵץ בְּלֹא מְמָשׁוֹת כָּלָל, כִּיִּן שֶׁשָּׁלַח בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַט רוּחַ, קָם עַל עַמּוּדוֹ וְנֶעְשְׂתָה מִמֶּנּוּ בְרִיָּה מְמָשׁ. וּמָה עֵץ שֶׁאֵין דָּרְכוֹ בְּכָךְ, כִּיִּן שֶׁשָּׁלַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ מְעַט רוּחַ, עָמַד עַל עַמּוּדוֹ וְהָיָה בּוֹ מְמָשׁ – פְּרוּבִים שֶׁהֵם קְדוּשִׁים וְעוֹמְדִים בְּקִדְשָׁה כְּדַגְמַת מַעְלָה עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

בְּכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ זָכָאִים, הַפְּרוּבִים הָיוּ דְבוּקִים בְּדְבוּק פְּנִים בְּפְנִים. כִּיִּן שֶׁסָּרְחוּ, הָיוּ חוֹזְרִים פְּנִיָּהֶם זֶה מִזֶּה. מִנִּין הָיוּ יוֹדְעִים? כֵּאֵן נִחְלְקוּ עַמּוּדֵי הָעוֹלָם. אֲבָל בְּעֵשֶׂן שֶׁל הַקְּרִבָּנוֹת

ובקרבנות על גבי המזבח והכהנים כאשר מברכים את העם – באלו השלשה היו יודעים סוד הכרובים שמחזירים פנים זה מזה, והקדוש ברוך הוא רוצה בתשובת בניו.

בעשן הקרבנות, כאשר היו ישראל זכאים, ענן היה עולה למעלה בדרך ישרה כמקל מעטר, אם לצד מזרח אם לצד מערב או בכל קצוי העולם – בדרך ישרה היה עולה. וכאשר לא נטה לימין או לשמאל, אז רצון נמצא למעלה ומטה, והקדוש ברוך הוא רצה במעשיהם של ישראל באהבה יתרה.

בקרבן שעל המזבח, כאשר היו ישראל זכאים, היתה נראית על גבי אש המזבח דמות של אריה שאוכל קרבנות על המזבח. וכאשר לא היו זכאים, היו רואים דמות כלב רובץ על המזבח.

הכהן כאשר היה מברך את העם בשעה שהיה זוקף ידיו, כאשר היו ישראל זכאים וראויים לברכה, ידיו היו זקופות בזקיפה בלי טרחה כלל והתרוממו בשמחה וברצון. אז השכינה היתה שורה עליהן ומזדקפות אלו מעצמן, ואז היה יודע הכהן שראויים ישראל לברכה ומברך אותם ברצון הלב.

וכאשר ידיו היו כבדים ובטרח רב הזדקפו ולא יכל להרים אותן אלא בהרבה טרח, אז היה יודע שהשכינה לא שורה על ידיו וישראל לא ראויים לברכה. בגלל שבשעה שהשכינה היתה באה לשרות על ידיו, כל אותן אצבעות שהן כצורה העליונה, היו שמחות בשמחה לקבל את השכינה עליהן, ופורחות להזדקף למעלה כמו שהיו שמחים הכרובים של עולם הזה, וכל שכן למעלה, כדי לקבל השכינה עליהם.

נסוד זה (שמות יז) וידי משה כבדים וגו'. מה הטעם? בגלל שאותה שעה ישראל לא היו זכאים, וידי משה כבדו ולא יכל לזקף אותן, שכתוב למעלה (סו) על ריב בני ישראל וגו', ואז נאמר ויבא עמלק, וכבדו ידיו ולא היה יכול לזקף אותן עד שקבל ענש, שכתוב ויקחו אבן וגו' והיה כאשר וגו'.

כמו זה גם לוחות האבן כמו הכהן, ועל זה הכרובים, בזמן שהוא שהיו ישראל זכאים, היו פנים בפנים מתדבקים זה בזה. וכאשר לא היו זכאים, היו מחזירים פנים אלו מאלו (זה מזה), ועל סודות אלו היו יודעים אם ישראל זכאים או לא.

כְּרוּבִים – תינוקות, והכל עומד בסוד אחד, שכתוב (הושע יא) כי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הכל בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כך הוא הכל. ומשום כך הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת על שני נערים בחדוש עליון.

כְּרוּבִים – פנים גדולות ופנים קטנות, ודאי כך הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים, ובגללם חדוש הלבנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, כמו שבארנו בכפרת, למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחביבות, כמו שנתבאר את – לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד הכרובים בכלל אחד.

כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני הכרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי) שנמצא ביניהם, חוזרות פניו כתינוק ושמח עמהם. וסוד זה, כיון ששורה עליהם מי ששורה, חוזר נער בשמחה של הכל וכרצון. אף על גב שחוזר בדין על העולם, כיון ששורה עליהם, חוזר בשמחה, נער קשור בשמחה, והעולם חוזר ברחמים (ברגז). מי שהוא ברגז, יביאו אצלו תינוק וישקט רגזו, ויחזר בשמחה ויעשה עצמו כתינוק, ואז הכל בשמחה.

ועל סוד זה נאמר כי נער ישראל ואהבהו. אין אהבה וחביבות, רק בנער. כתוב (שמות לג) ויהושע בן נון נער לא ימיש. היה עומד תוך המשכן של משה, בגלל שאותו אהל היה אהל משה, ובשעה שהשכינה היתה באה, נמצא שם יהושע שהוא נער, ומיד היה בשמחה וכרצון של השמחה, ויהושע שפניו הם כלבנה בכל, בכל הסודות שלו כך היה. וכיון שנבנה המשכן, לא היה צריך יהושע להיות שם, אלא כרובים היו שם ונמצאים בחביבות זה בזה, פנים בפנים כנערים בשמחה. וכיון ששורה עליהם, מיד הכל בשמחה ודין לא נמצא כלל.

בגלל זה הקב"ה, שרצונו בעם ישראל, רצה להראות מעשה למטה, לעורר רחמים ולהעביר דין שלא ישלט עליהם כלל, ויהיו תמיד בשמחה עמו. זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא. כתוב (שמואל א ג) והנער שמואל משרת וגו'. כתוב נער, וכתוב (תהלים ט) ושמואל בקראי שמו, ולמדנו, שקול היה משה כנגד משה ואהרן. אם שקול כמשה ואהרן, מדוע כתוב נער, שהרי כמה

מדרגות הן, ולא הִיָּה מַגִּיעַ אֶפְלוּ לְמִדְרָגָה קִטְנָה שֶׁל מֹשֶׁה, כֹּל שֶׁכֵּן
לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּשֵׁנֵיהֶם?

אָלֵא פְּסוּק זֶה כִּף הוּא: (שם) מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, מֹשֶׁה הוּא נְבִיא
נֶאֱמָן עֲלִיּוֹן עַל כֹּל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים. אַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, וְהוּא כֹהֵן
עֲלִיּוֹן עַל כֹּל כַּהֲנֵי הָעוֹלָם. שְׂלֵא הִיָּה כֹהֵן גְּדוֹל שְׁעוֹלָה בְּמִדְרָגָה
עֲלִיוֹנָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכַהֲנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכֹהֵן, מֵה שְׂלֵא זָכָה
כֹהֵן אַחֵר. וְאִם תֹּאמֶר, הֲרִי זְכָרְיָה כֹהֵן וְנְבִיא הִיָּה – הַנְּבוּאָה הַהִיא
הִיָּתָה לְשַׁעָה. (עד כאן מההשמטות).

לְשַׁעָתוֹ הוּא הִיָּה, שְׁכַתוּב וְרוּחַ אֱלֹהִים לְבִשָּׂה אֶת זְכָרְיָה. וְאִם
תֹּאמֶר, הֲרִי יִרְמְיָהוּ שָׁבוּ כְּתוּב (ירמיה א) בְּטָרָם אֶצְרָךְ בְּבִטָן
יִדְעָתִיךָ, וְהֲרִי אַחֲרִים – אֲלֵא כָלֵם לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וְלְכַהֲנָה עֲלִיוֹנָה
כְּמוֹ אַהֲרֹן, שֶׁהֲרִי אַהֲרֹן זָכָה בְּנְבוּאָה עֲלִיוֹנָה עַל כֹּל שְׂאֵר הַכַּהֲנָנִים.
זָכָה בְּכַהֲנָה עַל כָּלֵם.

מֹשֶׁה זָכָה בְּנְבוּאָה, וְשִׁמֵּשׁ בְּכַהֲנָה עֲלִיוֹנָה. שְׁמוּאֵל זָכָה בְּשִׁתִּיָּהוּ.
מֵה מֹשֶׁה הִיָּה קוֹרָא וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב לוֹ מִיַּד – אִף
בְּשְׁמוּאֵל כְּתוּב (שמואל-א יב) הֲלֹא קִצִּיר חֲטִיִּם הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל ה' וַיִּתֵּן
קְלוֹת וְגו'. אֲבָל לֹא עָלָה לְדִרְגָה עֲלִיוֹנָה כְּמֹשֶׁה. מֵה אַהֲרֹן הִיָּה מְשִׁמֵּשׁ
בְּכַהֲנָה אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – אִף שְׁמוּאֵל הִיָּה מְשִׁמֵּשׁ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא עָלָה בְּשִׁמּוֹשׁ עֲלִיּוֹן כְּמוֹ אַהֲרֹן.

וְהַדְּבָר כִּף הוּא: שְׁלֵשָׁה הֵם שֶׁהִיוּ נְבִיאִים נֶאֱמָנִים וְשִׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה.
אֶחָד מֹשֶׁה, וְאֶחָד אַהֲרֹן, וְאֶחָד שְׁמוּאֵל. וְאִם תֹּאמֶר
שְׁשִׁמּוּאֵל לֹא הִמְשִׁיךְ (שמש) בְּכַהֲנָה, אֲלֵא אַחֵר הִיָּה שְׁשִׁמֵּשׁ בְּכַהֲנָה,
וּמִיָּהוּ? יִרְמְיָהוּ – לֹא כִּף! שֶׁהֲרִי כְּתוּב (ירמיה א) מִן הַכַּהֲנָנִים אֲשֶׁר
בְּעֻנְתוֹת. מִן הַכַּהֲנָנִים הִיָּה, אֲבָל לֹא שִׁמֵּשׁ. וְשְׁמוּאֵל שִׁמֵּשׁ בִּימֵי עָלִי,
וּמֹשֶׁה פָּעַם אַחַת כֹּל אוֹתָם שְׁבַעַת יְמֵי הַמְּלוּאִים.

שְׁמוּאֵל זָכָה לְנֶעֱר, שְׁכַתוּב (שמואל-א א) וְהַנֶּעֱר נֶעֱר. (שם ב) וְשְׁמוּאֵל
מְשָׁרֵת. וּמְשׁוֹם שְׁעוֹמֵד בְּדִרְגָה הַזֹּו, וְדֹאִי שֶׁהוּא כְּמוֹ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן. מִי שְׁנוּטִיל אֶת הַנֶּעֱר הַזֶּה וְזוֹכָה בּוֹ, זוֹכָה בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת
עֲלִיוֹנוֹת שְׁעֵמְדוֹ בְּהֵם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

הַכְּרוּבִים הֵם זֶהָב, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהָ, מְשׁוֹם שְׁיוּצָאִים מִצַּד הַזָּהָב, וְלֹא
מְעַרְבֵם בְּהֵם כֶּסֶף וְלֹא גֹן אַחֵר, וְזֶהוּ גֹן זֶהָב יִרְקָק.
בְּמִשְׁכָּן מִתְעַרְבִים הַגֹּנִיִּם זֶהָב וְכֶסֶף לְלַכֵּת כְּאַחַד, לְהִיּוֹת סוּד

שְׁלֹמֶעֱלָה בְּאַחַד. עוֹד נִחַשְׁתָּ לְהִיּוֹת עִמָּם, וּלְלַכֵּת בֵּין כָּל הַצְּדָדִים,
שֶׁתִּמְצָא שְׁלֵמוֹת בְּכָל כְּאַחַד, שְׁכָתוֹב זָהָב וְכֶסֶף וְנִחַשְׁתָּ.

דְּבַר אַחַר זָהָב וְכֶסֶף – זֶה שְׁחֹזֵר לְכֶסֶף, וְכֶסֶף לְזָהָב, וְהִפְלֵ כָּלוּל
יַחַד וּבְמָקוֹם אֶחָד. בְּשֵׁלֶשׁ צוּרוֹת חֹזֵר: כְּאֲשֶׁר צָרִיךְ לְשִׁמְחָה
וְלֹא לְדִין – זָהָב. כְּאֲשֶׁר צָרִיךְ לְרַחֲמִים – כֶּסֶף. כְּאֲשֶׁר צָרִיךְ תִּקְוָה הַדִּין
– נִחַשְׁתָּ.

וַיֵּלֶךְ זֶה הַסֵּתֶכֶל מִשֵּׁה בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל נִחַשׁ הַנִּחַשְׁתָּ, שְׁכָתוֹב וַיַּעַשׂ מִשֵּׁה
נִחַשׁ נִחַשְׁתָּ, וְהָיָה יוֹדֵעַ הַמָּקוֹם שֶׁל הַתּוֹךְ הַזֶּהָב בְּאוֹתָהּ נִחַשְׁתָּ,
מִשׁוֹם שֶׁנִּחַשׁ הוּא כְּלִשׁוֹנוֹ, וּמְקוֹמוֹ הָיָה יוֹדֵעַ. שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לֹא אָמַר לוֹ אֲלֵא עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף, וְהוּא בָּא וַעֲשֵׂה נִחַשׁ נִחַשְׁתָּ,
שְׁכָתוֹב וַיַּעַשׂ מִשֵּׁה נִחַשׁ נִחַשְׁתָּ. מָה הַטַּעַם?

אָרְא מְקוֹם הָיָה יוֹדֵעַ, וַעֲקַר הַדְּבַר הָיָה, שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתוֹב
וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנִּחַשִּׁים הַשְּׂרָפִים, וְכָתוֹב נִחַשׁ שָׂרָף.
עַקְרָם הוּא נִחַשׁ. וּמִשׁוֹם שֶׁמִּשֵּׁה הָיָה יוֹדֵעַ אֶת הַעֲקָר וְהַשְּׂרָשׁ וְהַיְסוּד
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, עֲשֵׂה נִחַשׁ וְהַסֵּתֶמֶךְ עֲלָיו. מָה הַטַּעַם? כִּי יִשְׂרָאֵל חָטְאוּ
בְּלִשׁוֹנָם, שְׁכָתוֹב וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֵלֵהֶם וּבַמִּשֵּׁה, וַעַל זֶה וַיִּשְׁלַח ה'
בְּעַם אֶת הַנִּחַשִּׁים הַשְּׂרָפִים.

וּמִשֵּׁה לֹא הֵלֵךְ אֲלֵא אַחַר הַעֲקָר וַעֲשֵׂה נִחַשׁ נִחַשְׁתָּ בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן שְׂצָרִיךְ
לוֹ, שֶׁהָרִי מְקוֹמוֹ הוּא נִחַשְׁתָּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר לוֹ
מִמָּה יַעֲשֵׂה, וּמִשֵּׁה הַתְּבוּנָה וַעֲשֵׂה אוֹתוֹ מִנִּחַשְׁתָּ כְּפִי שְׂצָרִיךְ לְמְקוֹמוֹ.
מִנֵּינן לָנוּ? שְׁכָתוֹב וַיַּעַשׂ מִשֵּׁה נִחַשׁ נִחַשְׁתָּ וַיִּשְׁמְחוּ עַל הַנֶּסֶם. מָה זֶה
עַל הַנֶּסֶם? עַל אוֹתוֹ רָשָׁם שֶׁהוּא לְמַעֲלָה.

וְהָרִי שְׁנִינּוּ, בְּכָל מְקוֹם הַנִּחַשׁ הַזֶּה הוֹלֵךְ אַחַר סוּד שֶׁל אֵשֶׁת חֵיל,
וְצָרִיכָה אֵשֶׁת זְנוּנִים לְתַקֵּן עֲצָמָה כְּמוֹ שְׁלָה, וְלֹא יְכוּלָה. הָרָשָׁם
וְהָאוֹת שֶׁל אֵשֶׁת חֵיל הוּא הָאוֹת ה', וְכֵן רְאוּיָהּ לָהּ. הָרָשָׁם הַהוּא שֶׁל
אֵשֶׁת זְנוּנִים וְהָאוֹת שְׁלָה הוּא כְּמוֹ אוֹתוֹ גִּזְוֹן (שְׂצָרִיךְ), וְלֹא הַתְּתַקֵּן
לְהִיּוֹת כֶּף, וְהָאוֹת שְׁלָה ק'. הָאוֹת שְׁלָה הַתְּתַקֵּנָה בַּתְּקוּן שֶׁל הָאוֹת ה',
(אוֹת ק' בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן שֶׁל ה', וְלֹא נִתְקַנָּה לְהִיּוֹת כֶּף, הָאוֹת שְׁלָה נִתְקַנָּה בַּתְּקוּן שֶׁל הָאוֹת ה') כְּמוֹ
קוֹף אֲצֵל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלֵךְ אַחַר בְּנֵי אָדָם וְלֹא נִתְקַן לַעֲשׂוֹת כֶּף. כְּמוֹ
כֵן עֲשֵׂה מִשֵּׁה אֶת אוֹתוֹ הַנִּחַשׁ עַל אוֹתוֹ רָשָׁם שְׂרָאוּי לוֹ, וְתִמִּיד מִתְקַן
לְהִרְעוּ, וַעֲלָיו חָטָא אָדָם וּגְרַשׁ מִגֵּן עֵדֶן, שִׁיְהִיָּה מְקוֹם דִּיּוּרוֹ כְּמוֹ
הַדִּיּוּר שְׁלֹמֶעֱלָה.

כתוב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתוֹ אוֹר נִגְנְנוּ וְהִזְדַּמְנָן לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ, שְׁכַתוֹב (תהלים צו) אוֹר זָרַע לְצַדִּיק, לְצַדִּיק וְדַאי סִתָּם. וְאוֹתוֹ הָאוֹר לֹא שָׁמַשׁ בְּעוֹלָם פָּרַט לְיוֹם הָרֵאשׁוֹן, וְאַחַר כֵּן נִגְנְנוּ וְלֹא שָׁמַשׁ יוֹתֵר.

רבי יהודה אומר, אֲלֵמְלָא נִגְנְנוּ מִכָּל וְכָל, לֹא עוֹמֵד הָעוֹלָם אֶפְלוּ רִגַע אֶחָד, אֲלֵא נִגְנְנוּ וְנִזְרַע כְּזָרַע הַזֶּה שְׁעוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת וְזָרְעִים וּפְרוֹת, וּמִמְנוּ הַתְּקִים הָעוֹלָם. וְאִין לָךְ יוֹם שְׁלֵא יוֹצֵא מִמְנוּ בְּעוֹלָם וּמְקִים הַכֹּל שְׁבוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן אֶת הָעוֹלָם. וּבְכָל מְקוֹם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה, חוּט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ אוֹר גְּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בָּהּ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְנֶה ה' חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי. וְהָרִי בְּאֵרְנוּ. בַּיּוֹם שֶׁהֵימָּה הַמְּשַׁכֵּן לְמִטָּה, מַה כְּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מַה זֶה הָעֲנָן? חוּט אֶחָד הִיָּה (עמוד העֲנָן) מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן שִׁיָּצָא בְּשִׁמְחָה בְּכָל (שֶׁל הַכֹּל) כְּשֶׁנִּכְנַס לְמִשְׁכַּן שְׁלֵמִיטָה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם (ראשון) לֹא נִגְלָה, אֲבָל שְׁמוֹשׁ מְשַׁמֵּשׁ בְּעוֹלָם, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

על ידי הפצת למוד הזהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשונו

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דלבא... ולהנהיג למוד עמוד היומי בספר הזהר... ועל ידי הפצת למוד הזהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשונו ולהושע בישועת עולמינו.

(הגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתיבתא שער השמים - נדפס בלוח עמוד היומי על ידי מרכז מתוק מדבש שנתיסד על ידי הגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

שעור קבוע בספר הזהר מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, הוא כתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחללים רעים

ראוי לקבוע ליסד שעור קבוע בסיעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחללים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

(הגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה - נדפס בלוח עמוד היומי על ידי מרכז מתוק מדבש שנתיסד על ידי הגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)